

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

فرستنده: عثمان حیدری
۰۳ مارچ ۲۰۲۰

باتلاق ادلب اردوخان را خواهد بلعید

عبدالباری عطوان تحلیلگر جهان عرب در رأی الیوم آورده است:
روند جنگ در ادلب به سوی مراحل خطرناکتری پیش می‌رود و ضرب‌الاجلی که رجب طیب اردوخان رئیس جمهور ترکیه برای عقب‌نشینی از مناطقی که اردوخان آنها را مناطق تحت نظارت ترکیه در حومه ادلب معرفی کرده است، روز یکم مارچ به پایان رسید، اما ارتش سوریه هیچ توجهی به این ضرب‌الاجل نکرده است. این مناطق حدود ۶۰۰ کیلومترمربع وسعت دارد و شامل ۴ شهر و دهها روستا و منطقه حومه می‌شود. در این شرایط این سوال مطرح می‌شود: رئیس جمهور ترکیه چطور و با چه حق و مبتنی بر چه قانونی از ارتش سوریه می‌خواهد که از بخشی از اراضی سوریه عقب‌نشینی کند؟

وی می‌نویسد: مهمترین تحولات عرصه میدانی سوریه در حال حاضر ساقط شدن ۳ پهپاد ترکیه توسط دستگاه‌های دفاع هوایی سوریه است، علاوه بر این که در حملات دهها نفر از نظامیان ترکیه جان خود را از دست داده‌اند و نیروهای حزب‌الله نیز در ادلب وارد روند درگیری‌ها شده‌اند. این تحولات انسان را به‌یاد تحولات منطقه القصیر می‌اندازد که بلافاصله بعد از ورود نیروهای حزب‌الله لبنان، عناصر تندرو و تروریستی به‌ویژه جبهه النصره مجبور به عقب‌نشینی از القصیر شدند.

عطاوان می‌نویسد: اردوخان در همین راستا از یکم مارچ عملیات «سپر بهار» را کلید زده و بیش از ۱۵ هزار نظامی خود و بالغ بر ۳۵۰۰ خودروی زرهی را وارد عرصه عملیات کرده و از متحدان خود میان گروه‌های مسلح سوریه به‌ویژه جبهه النصره که یکی از گروه‌های تروریستی بین‌المللی به‌شمار می‌رود، استفاده و آنها را با راکت‌های ضدهوایی، راکت‌هایی که نسخه اصلاح‌شده ترکیه از راکت‌های دوش‌پرتاب استینگر امریکا است، مجهز کرده است. این راکت‌ها که توسط انقره در اختیار گروه‌های تروریستی قرار گرفته، نه تنها هواپیماهای سوریه را تهدید می‌کند، بلکه هواپیماهای روس را نیز تهدید می‌کند و مسکو این اقدام را نقض تمام خطوط قرمز خود معرفی کرده است.

هراس اردوخان از رویارویی با روسیه

وی می‌افزاید: اردوخان نمی‌خواهد وارد تقابل نظامی مستقیم با روسیه در اراضی سوریه شود، چرا که بخوبی می‌داند در این نبرد پیروز نخواهد شد و حتی اگر نیاز باشد روسیه از بمب‌های هسته‌ای تاکتیکی خود استفاده خواهد کرد، این هشدار بود که یکی از کارشناسان روس به آن اشاره کرد. روسیه نمی‌تواند هزاران نفر از نیروهای نظامی و خودروهای زرهی خود را وارد عملیات کند، چرا که از عرصه عملیات دور است، اما می‌تواند صدها هواپیمای پیشرفته به پایگاه هوایی حمیمیم در نزدیکی لاذقیه ارسال کند تا بتواند نقطه ضعف خود را پوشش دهد. در همین راستا اردوخان از ولادیمیر پوتین رئیس‌جمهور روسیه خواسته است از این درگیری‌ها کنار بکشد و اجازه پیشروی نیروهای ترکیه را بدهد، وی البته به این موضوع اشاره نکرد که پاسخ رئیس‌جمهور روسیه به این درخواست وی چه بوده است، چرا که قطعاً این پاسخ کاملاً منفی بوده است و اگر مسکو چنین اقدامی انجام دهد حاصل زحمات پنج‌ساله‌اش و تلفاتی که میان نظامیان و جنرال‌ها و تجهیزات خود با آن روبه‌رو بوده است و توانست در نتیجه این اتفاقات معادلات اراضی سوریه را به‌نفع خود تغییر دهد، از بین خواهد رفت.

۲ پیام هشدار مسکو به انقره چیست؟

عطاوان می‌نویسد: شاید بتوان گفت کشته شدن ۳۴ نظامی ترکیه در یک حمله که یکی از مواضع حومه ادلب را هدف قرار داده بود، اولین پیام هشدارآمیز روسیه به اردوخان در اعتراض به نقض آشکار توافق سوچی و آستانه و اعلام جنگ ضد ادلب به‌شمار می‌رود.

این تحلیلگر جهان عرب می‌افزاید: جالب اینجاست که اردوخان در قبال کشته شدن دهها نفر از نیروهای خود هیچ اتهامی متوجه روسیه نکرده است، بلکه طرف سوری را در این رابطه مقصر می‌داند، این در حالی است که مقامات روسیه اعلام کرده‌اند که آنها مسؤول انجام این عملیات بوده‌اند. شاید بتوان گفت که اردوخان می‌خواهد روسیه را تحریک کند و همچنان به رسیدن به تفاهم با مسکو برای خروج از این دام امیدوار است، اما باید گفت اگر برون‌رفت از این بن‌بست وجود داشته باشد، بر اساس شرایط روسیه خواهد بود که دست برتر سیاسی و نظامی را در اختیار دارد.

عطاوان نوشت: وقتی اردوخان از امریکا خواسته از راکت‌های پاتریوت خود برای حمایت از نیروهایش در ادلب کار بگیرد این بدان معنا است که این کشور نمی‌تواند از راکت‌های اس ۴۰۰ روسیه ضد هواپیماهای این کشور استفاده کند، از سوی دیگر در حالی که هیئت دستگاه‌های ضدراکتی پاتریوت امریکا توسط جریان انصارالله یمن و متحدان آن شکسته است، چگونه می‌توان گفت که این موضوع برای متحدان سوریه و حزب‌الله دور از دسترس باشد.

وی تأکید کرد: اردوخان با حمله به سوریه و ادلب تلاش دارد عملیات شبیه‌سازی‌شده اشغالگری امریکا در عراق را دنبال کند، این در حالی است که وی بار دیگر تهدید به براندازی بشار اسد کرده است، اما این نکته را فراموش کرد که

ارتش سوریه بسیار قوی‌تر از ارتش عراق است و از حمایت یک قدرت بزرگ نظیر روسیه برخوردار بوده و موفق شده است ۸۰ درصد از اراضی این کشور را از دست گروه‌های تروریستی خارج کند، علاوه بر این که ارتش امریکا تنها چند سال توانست در عراق مقاومت کند و در جریان این سال‌ها ۳۵۰۰ کشته و بیش از ۳۰ هزار زخمی و ۶ تریلیون دالر خسارت مادی متحمل شد.

این تحلیلگر افزود: اعزام دو کشتی جنگی روسیه حامل راکت‌های کروز دومین پیام مسکو برای اردوخان است، علاوه بر این که پاسخ منفی ائتلاف ناتو به درخواست کمک ترکیه سومین پیام و چهارمین پیام را نیز می‌توان در سوختن اهرم فشار ترکیه مبنی بر گسیل کردن مهاجران غیرقانونی به اروپا دانست که با مسدود کردن مرزهای اروپا انجام شد. عطاوان می‌نویسد: حضور نیروهای حزب‌الله لبنان در سراقب که احتمالاً با حضور نیروهای الحشد الشعبی عراق و کارشناسان نظامی ایران در آینده همراه باشد، دامنه این جنگ را از یک جنگ محدود به جنگ منطقه‌ای گسترش می‌دهد، علاوه بر این که سابقه‌ها نشان می‌دهد که حزب‌الله لبنان در تمامی جنگ‌هایی که وارد شده، پیروز بوده است. فرقی نمی‌کند که این جنگ‌ها ضد گروه‌های مسلح مورد حمایت ترکیه و امریکا در سوریه باشد یا ضد نیروهای اسرائیلی و احتمالاً معرکه ادلب نیز از این قاعده مستثنا نیست.

وی می‌افزاید: حسن روحانی رئیس‌جمهور ایران طرح سازنده‌ای را برای خروج از بحران ادلب مطرح کرده و خواستار برگزاری اجلاس سمجانبه ایران، سوریه و ترکیه در تهران یا مسکو برای بررسی مسائل اختلافی و رسیدن به راحل دائمی برای پایان دادن به تقابل نظامی شده است، اما اردوخان تاکنون به این پیشنهاد پاسخی نداده، شاید منتظر است که نتایج دیدارش با رئیس‌جمهور روسیه در اواخر هفته جاری مشخص شود.

این تحلیلگر جهان عرب در پایان تأکید می‌کند: اردوخان اگر تصور می‌کند می‌تواند دستاوردی در ادلب داشته باشد که طی ۹ سال گذشته در رسیدن به آن شکست خورده، سخت در اشتباه است، چرا که در آن زمان نیروهای مخالف مسلح در آستانه ورود به دمشق بودند و از سوی ۹۵ دولت حمایت می‌شدند و صدها میلیارد دالر از امریکا و شیخ نشین‌های خلیج فارس و تسلیحات اروپائی دریافت می‌کردند، اما نتوانستند دولت سوریه را سرنگون کنند. در شرایط کنونی به گفته عطاوان:

«پوتین از دستاوردهای راهبردی خود در سوریه دست نخواهد کشید و دولت سوریه نیز ساقط نمی‌شود، مبالغه نیست اگر بگوئیم که اوضاع داخلی و منطقه‌ای بشار اسد در حال حاضر بسیار قدرتمندتر از همتای ترک خود است که در حال حاضر در انزوا قرار داشته و با دشمنانش محاصره شده است و اوضاع داخلی در حال انفجاری را تجربه می‌کند، اوضاعی که در صورت ورود جنازه‌های نظامیان ترکیه از سوریه و لیبیا به این کشور با انفجار بیشتری روبه‌رو خواهد شد».

قدر مسلم آن است که اردوخان با این تحرکات نه تنها کمکی به امنیت ترکیه نکرد بلکه با این ماجراجویی درهای جهنم را به روی خود گشود و گواه آن این که مرکز آشتی ملی روسیه مستقر در سوریه اعلام کرد که مسکو دیگر نمی‌تواند امنیت هواپیماهای ترکیه در حریم هوائی سوریه را تضمین کند زیرا دولت سوریه حریم هوائی شهر ادلب را یک منطقه بسته نظامی اعلام کرده است که در سایه این شرایط رهبران و فرماندهان نظامی روسیه نمی‌توانند امنیت پروازهای هوائی ترکیه در سوریه را تضمین کنند. همچنین روز گذشته وزارت دفاع سوریه اعلام کرد که منطقه شمال غربی این کشور که دربرگیرنده استان ادلب است را منطقه پرواز ممنوع می‌داند.

علاوه بر این اردوخان از تحرکات روز اول خود و تروریست‌ها دچار اشتباه شده بود و گمان می‌کرد که ارتش سوریه دست بسته می‌ماند اما ارتش سوریه که سالیان سال است با تروریست‌ها و حامیان آنها از رژیم صهیونیستی و غرب و

امریکا گرفته تا شیخ نشین ها، جنگیده است با این حباب‌های توخالی اردوخان عقب نمی‌نشینند و گواه آن هم بازپس گیری مجدد شهر سراقب به فاصله کوتاهی پس از این که به دست تروریست‌های مورد حمایت ترکیه افتاده بود، است.

اردوخان با اعلام جنگ علنی با دمشق تاوان سختی خواهد داد و نظامیان خود را در ورطه هلاکت افکنده است و این که برخی رسانه‌های عرب زبان از حمله ارتش سوریه به ستون نظامی ترکیه در نزدیکی قمیناس در ادلب خبر داده‌اند و نیروهای دمشق، پست دیده بانی ارتش ترکیه را در قمیناس که به تروریست‌های جبهه النصره کمک کرده بود زیر آتش گرفته‌اند پیامی آتشین به طرف ترکیه‌نی از سوی دمشق است و این که اگر ترکیه دست از ماجراجوئی خود بر ندارد سرنوشت تلخی در انتظار نظامیان آن به ویژه در پست‌های دیده بانی آن در ادلب خواهد بود. در واقع سیاست اردوخان در سوریه را می‌توان به کسی تشبیه کرد که سلاح به سوی سر خود نشانه گرفته است.

در پایان ذکر چند نکته ضروری است؛

نخست، ماجراجوئی ترکیه راه به جایی نمی‌برد و ارتش سوریه هرگز عقب نخواهد نشست و دمشق به تلاش برای تسلط بر تمامی اراضی خود ادامه خواهد داد.

دوم، اردوخان از رویارویی با روس‌ها سخت هراس دارد و برای همین است که قصد دارد سراسیمه روانه مسکو شود.

سوم، اردوخان در ماجراجوئی در ادلب نمی‌تواند روی کمک امریکا و ناتو حساب کند زیرا نه ناتو و نه واشنگتن تمایلی برای درگیر شدن با مسکو ندارند.

چهارم، حربه همیشگی اردوخان برای سرازیر کردن آوارگان به سوی اروپا برای باج گیری هم با تدابیر سخت گیرانه مرزی کشورهای اروپائی کارساز نیست.

پنجم، رجب طیب اردوخان در باتلاق سوریه تنها گرفتار شده است و هیچ افقی از این که اوضاع به نفع وی تمام شود، مشاهده نمی‌شود. این که هنوز درهای مسکو را به روی خود نبسته است و این که با روسیه طرف حساب نیست گواه این مدعاست.

ششم، اردوخان باید در راستای احیای توافق اضنه سال ۱۹۹۸ حرکت کند و نظامیان خود را از سوریه خارج کند.